

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220205708
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7220205708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej v spore žalobcu A. B. C. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v D. E. D. F. G. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Marekom Gibom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Trebišove na Hviezdoslavovej ulici č. 1234/4 proti žalovanej A. H. I. J. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v D. E. K. F. G. XX zastúpenej JUDr. Viktorom Križiakom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Moyzesovej ulici č. 46 o žalobe na obnovu konania o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 18C/13/2020-160 zo dňa 19.4.2023 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20C/324/2016. Výrokom II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Spor právne posúdil podľa § 397 písm. a), b), § 403 ods. 1 a § 414 CSP. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že bola podaná v zákonnej lehote, avšak iba ohľadom skutočností, ktoré mali vyplývať zo svedeckej výpovede A. E. L. vykonanej v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II. pod sp. zn. 29C/499/2016 dňa 05.02.2020 a ohľadom existencie dôkazov - výpisov z účtov A. E. L., o ktorých existencii sa žalobca dozvedel dňa 03.06.2020 počas hlavného pojednávania konaného v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod spis. zn. 1T/50/2019. Následne sa zaoberal tým, či dôvody uvádzané žalobcom, ktoré boli včas uplatnené žalobou, sú dôvodmi, ktoré odôvodňujú prípustnosť žaloby na obnovu konania. Nezaoberal sa skutočnosťami, ktoré mali vyplynúť z výpovedí A. E. L., H. J. L. a p. C., ktoré sa uskutočnili pred dňom 05.02.2020, a to v dňoch 15.02.2019, 27.05.2019, 22.06.2018, keďže boli uplatnené po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Konštatoval, že žalobca ako dôvod obnovy v žalobe uviedol: (i) skutočnosti podľa § 397 písm. a) CSP, ktorou sú skutočnosti uvedené A. E. L. počas jeho výsluchu dňa 05.02.2020 v inom civilnom konaní, a to konkrétne tým, že z tohto výsluchu vyšla najavo skutočnosť, že treťou osobou, za ktorú mal žalobca plniť dlh žalovanej bol A. E. L. a že A. E. L. sa už o tom vyjadril pred súdom, pričom podľa žalobcu on nemal vedomosť o takomto vyjadrení A. E. L. v pôvodnom konaní (ii) dôkazy podľa § 397 písm. a) CSP, a to výpisy z účtov A. E. L. obstarané v priebehu trestného konania vedeného voči jeho osobe na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 1T/50/2019, ako aj výpisy z účtov žalovanej, z ktorých po ich vykonaní podľa názoru žalobcu vyjde najavo nepravdivosť obrany žalovanej v pôvodnom konaní spočívajúcej v tom, že žalobca uskutočneným peňažným prevodom v sume 80.000 Eur len plnil dlh tretej osoby žalovanej a (iii) dôkaz podľa § 397 písm. b) CSP, ktorý mal byť výsluch A. E. L., ktorý z

dôvodu jeho úteku a neznámeho pobytu nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať. Ako dôvod na obnovu konania v zmysle § 397 písm. b) CSP, t.j. dôkaz, ktorý sa nemohol vykonať v konaní a môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, v konaní špecifikoval dôkaz výsluchom A. E. L.. Súd prvej inštancie však zo súdneho spisu pôvodného konania zistil, že žalobca v pôvodnom konaní dôkaz výsluchom svedka A. E. L. nenavrhol. Preto konštatoval, že dôvod prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. b) nebol žalobcom preukázaný. Následne sa zaoberal tým, či bol žalobcom preukázaný dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Žalobca tvrdil v žalobe existenciu takýchto skutočností a existenciu takýchto dôkazov. V zmysle právnej teórie dôvodom na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP môžu byť len také skutočnosti a dôkazy, ktoré existovali už v čase pôvodného konania pričom musia byť súčasne splnené 2 podmienky, a to, že tieto skutočnosti alebo dôkazy žalobca nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a to, že tieto skutočnosti alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedol, že v konaní žalobca nepreukázal existenciu vyjadrenia A. E. L., o ktorom sa A. E. L. zmieňoval vo svojom výsluchu dňa 05.02.2020 a existencia takéhoto vyjadrenia nevyplýva ani zo súdneho spisu pôvodného konania. Preto súd prvej inštancie mal zato, že z dôvodu nepreukázania existencie vyjadrenia v čase pôvodného konania, toto vyjadrenie nie je dôvodom na obnovu konania. Zdôraznil, že skutočnosť, že treťou osobou, za ktorú mal žalobca plniť dlh žalovanej bol A. E. L. a rovnako výpisy z účtov A. E. L. a žalovanej nepochybne v čase pôvodného konania existovali. Teda základný predpoklad na uplatnenie týchto skutočností a dôkazov ako dôvodu na obnovu konania bol splnený. Avšak na prípustnosť obnovy konania musia byť splnené aj ďalšie dve zákonné podmienky. Uviedol, že už prvá podmienka nebola splnená, keď sa žalobca svojou procesnou pasivitou, pripravil o možnosť použitia uvedenej skutočnosti a dôkazov v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie síce mal preukázané v konaní tvrdenie žalobcu, že prvý krát sa dozvedel o tom, že mal svojím prevodom plniť dlh A. E. L. až dňa 05.02.2020, avšak žalobca sa o možnosť dozvedieť sa túto skutočnosť pripravil sám už v pôvodnom konaní, keď sa napriek poučeniu o následkoch sudcovskej koncentrácie, včas v poskytnutej lehote nevyjadril k odporu žalovanej a nenavrhol nové dôkazy. Žalobcovi nič nebránilo v pôvodnom konaní už v lehote poskytnutej súdom na vyjadrenie k odporu žalovanej navrhnúť vykonanie dôkazu výpismi z účtov žalovanej. Keby sa žalobca riadne a včas v poskytnutej lehote vyjadril k odporu žalovanej a navrhol minimálne vykonanie dôkazu výpismi z jej bankových účtov, žalovaná by musela, ak by chcela byť úspešná v konaní, kvalifikovane reagovať a identitu tretej osoby - svojho tvrdeného dlžníka, t.j. A. E. L. už v pôvodnom konaní uviesť, resp. by táto identita vyplynula z vykonaného dokazovania výpismi z jej bankových účtov. Na základe toho dospel k záveru, že žalobca svojou vinou v pôvodnom konaní nepoužil dôkaz výpismi z bankových účtov žalovanej, čím sa svojou vinou pripravil o možnosť dozvedieť sa o skutočnosti, že treťou osobou, za ktorú mal plniť dlh žalovanej bol A. E. L., už v pôvodnom konaní. Tým sa žalobca svojou vinou pripravil aj o možnosť použitia tejto skutočnosti v pôvodnom konaní a zároveň o možnosť použitia dôkazu výsluchom A. E. L. v pôvodnom konaní ako aj o možnosť použitia dôkazu výpisom z účtov A. E. L. v pôvodnom konaní. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca uvedenú skutočnosť a dôkazy nepoužil v pôvodnom konaní v dôsledku svojej pasivity a riadneho a včasného neplnenia svojej povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v pôvodnom konaní. Zdôraznil, že pasivitu žalobcu a riadne a včasné neplnenie jeho povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v pôvodnom konaní nemožno napravovať v konaní o povolení obnovy konania, o to viac v situácii, kedy správnosť procesného postupu súdu v pôvodnom konaní a zákonnosť a vecná správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní bola potvrdená odvolacím súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebol preukázaný ani dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP, preto žalobu ako neprípustnú zamietol. Záverom uviedol, že tvrdenia žalobcu o nesprávnosti, či nezákonnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní a o porušení práva žalobcu na spravodlivý proces v pôvodnom konaní nie sú spôsobilým dôvodom na obnovu konania podľa § 397 CSP, preto sa nimi nezaoberal. Zároveň poukázal na to, že tieto tvrdenia boli predmetom odvolacieho prieskumu, pričom odvolací súd nezistil žiadne nedostatky pôvodného konania, resp. rozsudku súdu vydaného v pôvodnom konaní. Doplnil, že dúfanie v zmiernom vyriešení veci nie je objektívnym a ani ospravedliteľným dôvodom pre procesnú pasivitu v konaní. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, priznal jej právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Proti všetkým výrokom rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) až h) CSP. Má za to, že rozsudok je nedôvodný, zmätočný a v rozpore s vykonaným dokazovaním. Odôvodnenie rozsudku neobstojí a je založené na nepreukázaných predpokladoch až špekulácii, pričom nezohľadňuje postavenie strán sporu v konaní, ani časové súvislosti. Zdôraznil, že v pôvodnom konaní žalovaná neuviedla za akú tretiu osobu mal plniť. Už

v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní uviedol dôležité skutočnosti vo vzťahu k procesným právam a povinnostiam strán sporu, ako aj súdu, poukázal na prechodné ust. § 470 ods. 2 CSP vo vzťahu ku konaniam začatým pred účinnosťou CSP, na znemožnenie uplatnenia procesných práv vo vzťahu k návrhom na dokazovanie na jedinom súdnom pojednávaní konanom dňa 26.9.2017. Má za to, že nové skutočnosti a dôkazy, ktoré v rozhodnom čase neboli v konaní vykonané, prípadne neexistovali, zakladajú v zmysle § 397 ods. 1 písm. a) a b) CSP týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, zakladajú dôvod na obnovu konania. Taktiež je možné vykonať dôkazy, ktoré nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní a ktoré môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedol, že včasnosť podania žaloby odvodzoval odo dňa vykonania výsluchu A. E. L. dňa 5.2.2020 a získania vedomostí o vykonanom rozsiahlom dokazovaní v trestnom konaní pod sp. zn. 1T/50/2019. Za nepochybné považuje, že predmetné dôkazy sú rozhodujúcimi dôkazmi na povolenie obnovy, pretože ich počas pôvodného konania nemal k dispozícii, keďže A. E. L. sa zdržiaval na neznámom mieste a vypovedal až v čase, kedy mu uplynula lehota na odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní v polovici novembra 2017. Zdôraznil, že v jeho spore so žalovaným H. J. L. o zaplatenie 7.000,- Eur s prísl. vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 41C/499/2016 bolo podľa oznámenia Okresného riaditeľstva policajného zboru SR v Košiciach zo dňa 31.5.2018 zistené, že svedok E. L. sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava už asi dva roky a jeho pobyt je neznámy, čo preukazuje, že už v čase podania žaloby dňa 30.6.2016 bol jeho pobyt neznámy a aj počas trvania konania pred súdom prvej inštancie, ako a v čase uplynutia lehoty na odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní. Považuje za absolútne neopodstatnené a nepreskúmateľné tvrdenie súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že treťou osobou, za ktorú mal plniť dlh žalovanej bol A. E. L. a rovnako výpisy z účtov A. L. a žalovanej nepochybne v čase pôvodného konania existovali. Rovnako je nedôvodné a nepravdivé tvrdenie žalovanej, že obsah výpovede A. L. zo dňa 15.2.2019 mohol použiť už v pôvodnom konaní. Ako uviedol v konaní až dňa 3.6.2020, kedy sa uskutočnilo hlavné pojednávanie v trestnej veci sp. zn. 1T/50/2019 sa dozvedel, že v konaní sa uskutočnilo rozsiahle dokazovanie, ktoré umožňuje vyvrátiť alebo potvrdiť tvrdenia žalovanej v pôvodnom konaní. Vykonanie rozsiahleho dokazovania o účtoch A. L. a pohyboch na nich v trestnom konaní podľa neho preukazuje aj rozsudok vydaný v uvedenej trestnej veci. V konaní zdôraznil absenciu akéhokoľvek priameho dôkazu potvrdzujúceho tvrdenie žalovanej o jej postavení veriteľa tretích osôb, pričom si žalovaná v pôvodnom konaní nevedela spomenúť na tretiu osobu, za ktorú mal plniť uskutočnením prevodu sumy 80.000 Eur. Zároveň zdôraznil, že výpisy z bankových účtov A. E. L. za rozhodné obdobie 2013 až 2016 nemohol zabezpečiť v pôvodnom konaní, čo vyplýva z odpovede na žiadosť o zapožičanie spisu. Za nedôvodný a ničím nepreukázaný považuje záver súdu prvej inštancie o tom, že svojou vinou v pôvodnom konaní nepoužil dôkaz výpismi z bankových účtov žalovanej a že sa zároveň sám svojou vinou pripravil o možnosť dozvedieť sa o skutočnosti, že treťou osobou, za ktorú mal plniť dlh žalovanej bol A. E. L. už v pôvodnom konaní. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že v žiadnom prípade prevodom sumy 80.000 Eur zo svojho účtu na účet žalovanej neplnil za tretiu osobu, nakoľko žiadny takýto záväzok na seba neprevzal, ani na to nemal žiadny dôvod. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že obnovu konania vedeného na Mestskom súde Košice, pôvodne na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 20C/324/2016 povolí.

4. Ďalšie vyjadrenia do spisu doručené neboli.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

8. Podľa § 403 ods.1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

9. Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b), d) až h) CSP.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP spočíva v tom, že neboli splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Na účely odvolacieho konania môže ísť o nedostatok žaloby, právomoci súdu, príslušnosti súdu, procesnej subjektivity, procesnej spôsobilosti, prekážky začatého konania či prekážky rozsúdenej veci.

13. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Obsah tohto práva je pomerne široký. Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na nestranný a nezávislý súd, právo na zákonného sudcu, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ale aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP je daný v prípade, ak súd zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom či už sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena, alebo sa neodôvodnene vzdáva a možnej miery zistenia skutkového stavu.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak, súd vyhodnotil tak, že to vyvoláva logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný v prípade, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť pravde, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť spravodlivejšiemu rozhodnutiu. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d) CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne interpretoval alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odvolacie dôvody uplatnené odvolateľom nie sú dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že pre civilné sporové konanie (o aké ide aj v prejednávanej veci) platí zásada prejednávacia, znamenajúca, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy je vecou sporových strán, ktoré majú jednak povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti, ale rovnako navrhovať pre ne dôkazy, teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Z ustanovenia § 132 ods. 1, 3 CSP sa vyvodzuje tzv. dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strán sporu za výsledok konania. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva bola v konaní preukázaná tak, aby ju súd uznal ako pravdivú. Rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musí strana preukázať) zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá má byť na sporný vzťah aplikovaná. Naviac, v zmysle § 153 CSP má strana sporu procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ak ich včas nepredloží, nemusí súd na ne prihliadať, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

21. Odvolací súd konštatuje, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým sa narúša princíp právnej istoty strán sporu, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, preto musí byť vyvážený sprisnenými podmienkami (dôvodmi) prípustnosti, ktoré sú taxatívne uvedené v § 397 CSP a zároveň musia byť uplatnené v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 až § 405 CSP). Podanou žalobou žalobca žiadal povoliť obnovu konania na základe dôvodov uvedených v § 397 písm. a) a b) CSP. Ako stručne avšak výstižne konštatoval súd prvej inštancie, dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, do vyhlásenia rozsudku. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry do vyhlásenia rozsudku. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP je procesná situácia, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Ako typické príklady možno uviesť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav svedka, ktorý neumožňuje jeho výsluch, či stratu alebo zničenie listiny. Ak sa po právoplatnom skončení veci ukáže, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať, a zároveň je tento dôkaz spôsobilý privodiť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický príklad dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP. Súčasne, ako bolo uvedené vyššie, žaloba na obnovu konania sa musí podať v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť, najneskôr však v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň súd prvej inštancie správne konštatoval, že tvrdenia žalobcu o nesprávnosti a nezákonnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní či o porušení práva žalobcu na spravodlivý proces v pôvodnom konaní nie sú spôsobilým (zákonným) dôvodom na obnovu konania podľa § 397 CSP. Tieto tvrdenia boli predmetom odvolacieho prieskumu, pričom odvolací súd nezistil žiadne nedostatky pôvodného konania resp. rozsudku vydaného v pôvodnom konaní.

22. V posudzovanom prípade sa odvolací súd stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ktoré sú založené na logických záveroch vykonaného dokazovania, pretože zodpovedajú tomu, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov, výpovedí účastníkov konania a najmä z pripojeného spisu Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice II) sp. zn. 20C/324/2016. Z neho je zrejmé, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobca bol v pôvodnom konaní riadne procesne poučený aj o povinnosti pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, včas uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany s tým, že ak ich neuplatní včas, nemusí na ne súd prihladať. Výzvu a procesné poučenia za žalobcu prevzal jeho zvolený právny zástupca dňa 24.4.2017. Napriek poučeniu a výzve žalobca v konaní 20C/324/2016 nenavrhoval vykonanie žiadneho dôkazu ani v písomnom vyjadrení, ktoré súdu doručil dňa 22.9.2017, ani na pojednávaní dňa 26.9.2017. Preto odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že ak žalobca ako dôvod na obnovu konania v zmysle § 397 písm. b) CSP (dôkaz, ktorý sa nemohol vykonať v konaní a môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci) uviedol vykonanie dôkazu výsluchom A. E. L., že dôvod prípustnosti obnovy konania podľa tohto zákonného ustanovenia nebol žalobcom preukázaný, lebo vykonanie takéhoto dôkazu v pôvodnom konaní nenavrhoval. Ďalším dôvodom na povolenie obnovy konania mala byť existencia skutočností uvedených A. E. L. počas jeho výsluchu dňa 05.02.2020 v inom civilnom konaní, a to, že z tohto výsluchu vyšla najavo skutočnosť, že treťou osobou, za ktorú mal žalobca plniť dlh žalovanej bola osoba A. E. L. a že A. L. sa už o tom vyjadril pred súdom, pričom podľa žalobcu on nemal vedomosť o takomto vyjadrení A. L. v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že dôvodom na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP môžu byť len také skutočnosti a dôkazy, ktoré existovali už v čase pôvodného konania. V konaní žalobca nepreukázal existenciu vyjadrenia A. E. L., o ktorom sa A. L. zmieňoval vo svojom výsluchu dňa 05.02.2020 a existencia takéhoto vyjadrenia nevyplýva ani zo súdneho spisu pôvodného konania. Preto aj odvolací súd konštatuje, že z dôvodu nepreukázania existencie vyjadrenia v čase pôvodného konania, toto vyjadrenie nemôže byť dôvodom na obnovu konania. Odvolací súd

posúdil aj žalobcov tretí dôvod na povolenie obnovy konania a to existenciu dôkazov podľa § 397 písm. a) CSP, konkrétne výpisov z účtov A. E. L. obstarané v priebehu trestného konania vedeného voči jeho osobe na Okresnom súde Košice II pod spis. zn. 1T/50/2019, ako aj výpisov z účtov žalovanej, z ktorých po ich vykonaní podľa názoru žalobcu mala vyplývať nepravdivosť obrany žalovanej v pôvodnom konaní, že žalobca uskutočneným peňažným prevodom v sume 80.000 Eur len plnil dlh tretej osoby žalovanej. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovým aj právnym posúdením súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že treťou osobou, za ktorú mal žalobca plniť dlh žalovanej bola osoba A. E. L. a rovnako výpisov z účtov A. E. L. a žalovanej nepochybne v čase pôvodného konania existovali a teda základný predpoklad na uplatnenie týchto skutočností a dôkazov ako dôvodu na obnovu konania bol splnený. Na prípustnosť obnovy konania však musia byť splnené aj ďalšie zákonné podmienky, pričom už prvá podmienka nebola splnená, keďže žalobca sa svojou vinou (procesnou pasivitou) pripravil o možnosť použitia uvedenej skutočnosti a dôkazov v pôvodnom konaní. Síce preukázal, že prvý krát sa dozvedel o tom, že mal svojím prevodom plniť dlh A. E. L. až dňa 05.02.2020, avšak žalobca sa o možnosť dozvedieť sa túto skutočnosť pripravil sám už v pôvodnom konaní, keď sa napriek poučeniu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania včas nevyjadril k odporu žalovanej a nenavrhol dôkazy. Žalobcovi nič nebránilo v pôvodnom konaní už v lehote poskytnutej súdom na vyjadrenie k odporu žalovanej navrhnúť vykonanie dôkazu výpismi z účtov žalovanej. Keby sa žalobca riadne a včas v poskytnutej lehote vyjadril k odporu žalovanej a navrhol minimálne vykonanie dôkazu výpismi z jej bankových účtov, žalovaná by musela, ak by chcela byť úspešná v konaní, kvalifikovane reagovať a identitu tretej osoby - svojho tvrdeného dlžníka, t.j. A. E. L. už v pôvodnom konaní uviesť, resp. by táto identita vyplynula z vykonaného dokazovania výpismi z jej bankových účtov. Teda žalobca svojou vinou v pôvodnom konaní nepoužil dôkaz výpismi z bankových účtov žalovanej a zároveň sa sám svojou vinou pripravil o možnosť dozvedieť sa o skutočnosti, že treťou osobou, za ktorú mal žalobca plniť dlh žalovanej bol A. E. L.. Tým sa žalobca svojou vinou pripravil aj o možnosť použitia tejto skutočnosti v pôvodnom konaní a zároveň o možnosť použitia dôkazu výsluchom A. L. v pôvodnom konaní, ako aj o možnosť použitia dôkazu výpisov z účtov A. L. a žalovanej v pôvodnom konaní. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu, z ktorej následne správne vyvodil záver o neprípustnosti (dôvodoch) žaloby na obnovu konania vedeného na Mestskom súde Košice (pôvodne Okresnom súde Košice II) pod sp. zn. 20C/324/2016.

23. Žalobca teda neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie. Odvolací súd na záver konštatuje, že mu nebol preukázaný ani žiaden odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP spočívajúci v tom, že neboli splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť, žalobca ho v podanom odvolaní nešpecifikoval. Nezistil ani nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým by znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súdom prvej inštancie nebol zamietnutý žiaden návrh na vykonanie dôkazu, ktorý by bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o povolení obnovy konania. Vzhľadom na to odvolací súd dospel k záveru, že námietky žalobcu v odvolaní sú neopodstatnené, preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalovanej v spore a na zdôraznenie jeho správnosti doplnil vyššie uvedené dôvody v súlade s § 387 ods. 2 CSP.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. V súlade s cit. ustanoveniami CSP odvolací súd priznal v odvolacom konaní plne procesne úspešnej žalovanej nárok na 100 % - nú náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).